

DEMÀ
Josep Ramoneda

Salvador Cardús

Atents a l'escola

Després de molts anys d'observar-lo amb atenció, tinc la certesa que la majoria de catalans seguim desconeixent les virtuts del nostre sistema escolar. I no pas perquè ens sigui distant, sinó perquè el tenim massa arran del nas. No hi ajuden les polèmiques estèrils amb objectius polítics, com la darrera, en què els jutges fan de pedagogs i imposen quotes lingüístiques sense cap ni centener.

EN VAIG TORNAR a tenir l'evidència quan el passat mes de gener vaig formar part del jurat del premi d'educació Ciutat de Barcelona. Tots els projectes estudiats eren excepcionals, tant les iniciatives innovadores com les experiències de treball intel·ligent i tenaç per fer front a tota mena de desafiaments. I això, en temps de suposat enuig i d'òbvies dificultats. I, fa poc, el diàleg franc amb els responsables de l'Equip d'Assessorament Psicopedagògic i dels Serveis Educatius de la Noguera durant la jornada de commemoració dels 25 i 10 anys, respectivament, em va tornar a posar davant dels ulls aquesta realitat tan discreta com persistent de la bona feina que fan els nostres professionals de l'educació, no sempre amb tot el suport que mereixerien de les administracions i de l'entorn social en què treballen.

LA PREGUNTA QUE cal fer-se, doncs, és per què no es donen a conèixer tants i tan bons projectes d'èxit per posar-los al servei de l'incontestable assedegament d'autoestima que passa el sector educatiu. Hi deu pesar una benintencionada discreció professional molt habitual entre els mestres. Però sorprèn que els mitjans de comunicació, particularment els públics, no siguin capaços de trobar la manera de fer conèixer –ara que estan tan de moda– el que també són veritables experiències, sovint heroiques, de superació individual i col·lectiva.

FA UNES SETMANES he tornat a corroborar aquest grau de desconeixement quan el departament d'Ensenyament ha fet públiques les dades d'avaluació de les competències bàsiques de quart d'ESO. Certament, els objectius educatius de l'escola van molt més enllà de l'assoliment d'unes competències bàsiques. Però és clar que sense un bon nivell en aquestes competències, tota la resta es converteix en un grapat de bones intencions, d'aquelles que empedren l'infern. I, tanmateix, la lectura que es fa de les avaluacions des dels mitjans de comunicació sovint és contrària a l'esperit que les inspira. Perquè el departament no avalua pas per competir, sinó per saber com millorar. I, per tant, el rellevant no és si es puja o es baixa mig punt

FRANCESC MELCION

.....
Els mitjans
de comunicació,
particularment
els públics,
haurien de fer
conèixer
els projectes
d'èxit del sector
educatiu

–que és el que acaba cridant l'atenció–, sinó conèixer la lletra petita d'aquest seguiment.

EN EL CAS D'AQUESTA avaluació, per exemple, m'ha semblat interessant saber que, en tots els terrenys, han pujat les puntuacions mitjanes respecte a fa quatre anys, malgrat els trasbalsos a què s'ha hagut de fer front. I és bo saber que la llengua catalana i la castellana no van una en detriment de l'altra, sinó que qui en sap més d'una llengua, també en sap més de l'altra. També és útil descobrir que l'obstacle principal en matemàtiques és la geometria. O caldria investigar per què, tot i que l'anglès millora el darrer any, també és on les diferències entre noies i nois, entre centres públics i concertats o entre els entorns de complexitat alta i baixa, en determinen més els bons i mals resultats. En canvi, tranquil·litza veure que hi ha un gran equilibri en els resultats des del punt de vista territorial.

EL JUNY DE 2012 la consellera Irene Rigau presentava al Parlament de Catalunya un pla per al període 2012-2018, publicat amb el títol *Ofensiva de país a favor de l'èxit escolar*, que està donant bons resultats. Que bé que aniria que tot el país conegués aquesta ofensiva i que tothom estigués atent a l'escola i l'empenyés endavant!